

Número 1.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Jo el Sabater de l'escala no soch el Director, Jo, etc. etc., soch el Redactor en Quefa.

Tots els treballs firmats seran passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
CARRER DE CORRO, N.º 64.

La correspondencia a' Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Número del dia. De franch.
> atrassat. Un duro.
Aixó es per ara, després veurém

EL MOSQUIT es el periódich de mes circulació del mon. Tirada mínima, setanta milions y mitj de números y un quart de céntim. Tirada máxima, un quart de céntim y una mica mes.

Aquest Periódich no's vén molt, al contrari d'altres que's deixan comprar.

EL MOSQUIT sortirà cada cop una vegada, si no s'en descuida.

Aquest periódich 's dona, pro no com la goma, que s'estira y s'arronsa, sinó que's dona de franch; (pesseta y trenta quatre, segons el cambi.)

Xucladas de la setmana

M'estaba en la porteria, (perqué soch el porter d'EL MOSQUIT), sabater per postes, y per lo tant el sabater de la escala, servidor meu en tot y per tot, y dels altres si aixís me convé, y á qui no li agradi que ho deixi, y *apabuenas* y *alantata* y daixonsas, velshiaqui.

Donchs si, m'estaba en la porteria fent mitjdiada, ajassat com qui no teres que fer y viu de renda, y está a la torra.... de Babel, ó en cualsevol y cualsevolga d'altre, mitj endormiscat, en el comensament d'una son dolssa.... com si fos comprada á la fabrica que s'anuncia en la quarta plana.

De sopte ¡oh terror! 'm desperta una picada d'EL MOSQUIT, que jo en la meva penetració, qu'es molta, vaig compondrer que volia dir: ala, gandul, prou mandra, á comensar la feyna qu'es tart y vol plourer.... y feya sol.

Com siga que sas ordres son *mandas imperativos*, y tots els atos y vivos jants y plegats y en grupo; si os plan per forsa, varéig aixecarme, y estirant-

me mandrosament, suaument, sense encarcament, y mes ent, tal y com sabem ferho els porters, y mes si son sabaters..... completant la contorsió y sións ab un badall d'escombriaire municipal, vareig fer tot orelles, unas idem com de burro carregat de siment, que ja os dich jo qu'es fer orelles, comensárem jo y EL MOSQUIT la tasca de la següent manera:

—Y donchs, qu'es diu de bó per el Bajanat, Mosquit?

—Res de bó, tot dolent, més que dolent, esgarrifós, mes qu'esgarrifós....

—Deixat de ents y osos, y explicat.

—Amich porter y sabater, s'anuncian cosas espatarrants; en l'atmosfera d'aquest Bajanat s'hi notan senyals evidents de destrucció, tot es fosch, tot se conmon, res está en el seu centre.

—Tanta malignitat es prepara?

—Tanta. Fins s'anuncia per un temps no llunya la fi del mon.

—¡C'ascucho!

—Lo que sents.

—Y....

—Es diu que un terremoto espantós y esgarrifós, totseguit de llamps y trons y ab gran terratrémol, destruirá aquest mom' ja que'ls senyor d'*horca y cuchillo* no poden passar á idem, idem, á tots

los seus súbdits rebeldes.

—No fem bromas, Mosquit, veyas que soch pare de familia.

—Mes se diu.

—Encare mes?...

—Encare mes.

—Y... qué es?...

—Es diu que p'el Setembre hi haurán eleccions.

—¡Terror! ¡Furor! y... dallonsas.

—No tremolis home, tot s'arreglará.

—Si, pro... es que....

—Diuen qu'en Pep, duenyo y senyor, com ja sabs, d'aquest Bajanat, está rodant la Sinia d'una manera tant furienta, que aixó sols demostra que ab l'ajuda y consells d'en Badó, vol ferho molt fort, pro molt; y que entre l'un y l'altre tenen preparada la caixa de las tempestas, y que ans que surti diputat un'altre que no siga'l seu....

—Uy, quina por...

—Volen enjagarla y ensorrar d'una vegada á tothom, y aixís per sempre més's veurán lliures (ó tersas) d'aquets impertinents que *claman*, ja ho veus, ¡claman! y esvalotan, demanant administració y altres *petitesas* d'aquest tenor (ó tiple).

—(¿?)